

Poezie: Fericiti cei ce plang

Scris de Antonia Zavalic

Joi, 22 Septembrie 2011 19:29 - Ultima actualizare Joi, 22 Septembrie 2011 19:41

Fericiti cei ce plang Fiecare suflet este o suferinta adunata in sistem, o suferinta unica ce aduna tot omul.

Nu putem fi in afara durerii, de vreme ce ea ne cheama in lume si tot ea ne scapa mai mult sau mai putin teferi.

Un corp de lacrimi, la fiecare bataie,

Murim cate o secundă, pe rand.

Si spunem ca sufletele n-au timp sa respire?

N-avem nevoie decat de aer si de suferinta.

Restul, ei bine restul e in zadar.

Fumul de tigare e o placere nu o necesitate.

Si nu de placerile vietii avem nevoie, caci ele ne prelungesc agonia

iar agonia, binecuvantata placere prelungita-n chin.

Așa ne mor toate sufletele, când le îndopăm cu hrană moartă.

Oameni buni, deschideți gurile și înghițiți în sec.

Asta o să ne sature.

Suferinta este fericirea cu minus, anulând toate semnele suntem in absolut.

Lacrimile sunt tari, doar omul curge.

Să nu ne ștergem fața de la lacrimi, căci aceiași ochi care ne dor știu și să ne bucure.